

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a Mgr. Bc. Ondřeje Šafránka ve věci

navrhovatele: **Spolek přátel dopravy**, IČO: 17402727
sídlem Urbánkova 3367/61, 143 00 Praha 4
zastoupen advokátkou JUDr. Radkou Macháčkovou
sídlem Ostrovní 126/30, 110 00 Praha 1

proti
odpůrci: **Magistrát města Mostu**
sídlem Radniční 1/2, 434 69 Most
zastoupen advokátem JUDr. Tomášem Kindlem
sídlem Blatenská 3218/83, 430 01 Chomutov

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy *Stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích* vydaného Magistrátem města Mostu dne 15. 5. 2025 pod č. j. MmM/093888/2025/OSC/PP

takto:

- I. Opatření obecné povahy *Stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích* vydané Magistrátem města Mostu dne 15. 5. 2025 pod č. j. MmM/093888/2025/OSC/PP **se zrušuje** uplynutím devadesátého dne po právní moci tohoto rozsudku.
- II. Odpůrce **je povinen** zaplatit navrhovateli náhradu nákladů řízení ve výši 20 210 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

1. Opatřením obecné povahy nazvaným *Stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích* vydaným dne 15. 5. 2025 pod č. j. MmM/093888/2025/OSC/PP odpůrce stanovil místní úpravu provozu na pozemní komunikaci – ulice Lomená v Mostě z důvodu realizace stavby „*Bytové domy v ul. Lomená v Mostě, na ppč. X k. ú. Most II*“. Místní úprava spočívá ve zrušení stávajícího vodorovného dopravního značení, osazení nového svislého dopravního značení č. B 2 „*zákaz vjezdu všech vozidel*“, č. B 24a „*zákaz odbočování vpravo*“, č. B 24b „*zákaz odbočování vlevo*“, č. C 2c „*příkázaný směr jízdy vlevo*“, č. IP 4b „*jednosměrný provoz*“, vyznačení nového vodorovného dopravního značení č. V 10b „*stání kolmé*“, č. V 10c „*stání šikmé*“, č. V 10d „*parkovací pruh*“ a odstranění stávajícího svislého dopravního značení č. P 2 „*hlavní pozemní komunikace*“ s dodatkovou tabulkou č. E 2b „*tvar křižovatky*“, č. B 28 „*zákaz zastavení*“ s dodatkovou tabulkou č. E 13, to vše v přesné specifikaci a umístění podle vložené a orazítované výkresové dokumentace č. D.1.2a. Toto opatření obecné povahy (dále též „*napadené opatření*“) nabylo účinnosti dne 30. 5. 2025.

Návrh

2. V návrhu navrhovatel uvedl, že se zabývá podporou bezmotorové dopravy a *napadeným opatřením* je dotčen na svých právech. Tvrdil, že jeho členové L. S., K. K., M. P., P. B., L. M. a E. A. užívají dotčenou komunikaci (chodí pěšky a jezdí na kole) při dopravě v Mostě. Konstatoval, že *napadené opatření* zasahuje do jeho práva na rovný přístup, na svobodu pohybu, na ochranu zdraví a na bezpečnou dopravu na pozemních komunikacích. Podotkl, že podal připomínku k návrhu *napadeného opatření*. Ke své aktivní legitimaci navrhovatel dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2018, č. j. 10 As 336/2017-46.
3. Navrhovatel namítal, že jeho připomínka nebyla vypořádána v souladu se zákonem a ustálenou judikaturou. Odpůrce totiž připomínce požadující zřízení *cykloobousměrky* v ulici Lomená nevyhověl bez dostatečného odůvodnění, neboť pouze odkázal na kladné vyjádření Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, ze dne 24. 12. 2024 (dále jen „*vyjádření policie*“) a na názor dopravní komise Rady města Mostu (dále jen „*dopravní komise*“), který nezohledňuje české normy ani technické podmínky. Nedostatečné vypořádání připomínky podle navrhovatele způsobuje nepřezkoumatelnost *napadeného opatření*. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2024, č. j. 5 As 318/2022-39, navrhovatel podotkl, že se odpůrce nijak nevyjádřil k jeho části připomínky týkající se technických podmínek a českých technických norem a nezdůvodnil, proč je nelze použít. Tím bylo podle navrhovatele zasaženo do práv uživatelů komunikací, neboť došlo k neodůvodněnému zákazu jízdy cyklistů. Dále navrhovatel odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 9. 2024, č. j. 5 As 265/2022-31, s tím, že v *napadeném opatření* schází jakékoli posouzení vlivu umístění dopravních značek na bezpečnost a plynulost silničního provozu z pohledu cyklistů.
4. Podle navrhovatele odpůrce pouze nekriticky převzal vyjádření policie, ačkoli není právně závazné a mohl se od něj odchýlit. K tomu citoval rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 27. 4. 2020, č. j. 64 A 2/2020-149, a Městského soudu v Praze ze dne 1. 9. 2021, č. j. 11 A 126/2021-54. Navrhovatel konstatoval, že jakékoli opatření obecné povahy musí obsahovat náležité odůvodnění včetně vypořádání všech připomínek. Na tuto povinnost však odpůrce podle navrhovatele rezignoval, neboť jen převzal názor dopravní komise bez jakéhokoli odůvodnění. Dostatečně odůvodněno nebylo ani přijaté dopravní řešení.

5. Navrhovatel nesouhlasil ani se závěrem dopravní komise, že *cykloobousměrky* jsou nebezpečné a neměly by se zřizovat. Připomněl, že *napadené opatření* bylo vydáno v rámci státní správy, nicméně odkazuje na názor dopravní komise jednající v úseku samosprávy. Zdůraznil, že dopravní komise je poradním orgánem v rámci samostatné působnosti obce a nemá pravomoc stanovovat povinnosti orgánům státní správy. Dodal, že členové dopravní komise nejsou odborníky na danou problematiku, ale jen obyvateli města. Přejímání názoru dopravní komise a vázanost jím při vydávání *napadeného opatření* jsou podle navrhovatele nepřípustné a v rozporu se zákonem. Navíc z toho plyne, že odpůrce nejednal nezávisle.
6. Podle navrhovatele je *napadené opatření* také v rozporu s hmotným právem, konkrétně s Listinou základních práv a svobod a se zákonem o silničním provozu. Uvedl, že nadbytečně zasahuje do svobody pohybu jeho členů, zaručené čl. 14 Listiny základních práv a svobod, aniž by k omezení svobody pohybu byl zákonný důvod vyžadovaný v čl. 14 odst. 3 daného předpisu. *Napadené opatření* navíc podle navrhovatele není v souladu s ČSN 73 6110, TP 103 a TP 179.
7. Navrhovatel navrhl, aby soud *napadené opatření* zrušil devadesátým dnem po právní moci rozsudku.

Vyjádření odpůrce k návrhu

8. Odpůrce ve svém vyjádření konstatoval, že navrhovatel neosvědčil aktivní legitimaci ve smyslu § 101a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), neboť nedoložil, že by byl přímo zkrácen na svých právech. Navrhovatelem tvrzená práva na rovný přístup, svobodu pohybu, ochranu zdraví a bezpečnou dopravu jsou podle odpůrce svou povahou právy fyzických osob, nikoli spolku. Zdůraznil, že samotná skutečnost, že spolek sdružuje osoby využívající komunikaci, automaticky nezakládá oprávnění spolku vést řízení o zásahu do práv svých členů; spolek ani nemá legitimaci k ochraně veřejného zájmu.
9. Soudní přezkum opatření obecné povahy je podle odpůrce přezkumem zákonnosti, nikoli vhodnosti dopravního řešení. Podotkl, že opatření obecné povahy je nástrojem správního uvážení a odborného posouzení dopravního režimu v konkrétním místě; navrhovatel si nemůže vynucovat nahrazení tohoto uvážení vlastní úvahou o tom, zda by bylo vhodnější povolit *cykloobousměrku*.
10. Odpůrce uvedl, že připomínky nezakládají subjektivní právo na to, aby navrhované řešení převzal. Podle odpůrce nelze mechanicky dovozovat, že každá připomínka vyžaduje rozbor všech technických detailů věci. Odpůrce požadavku na *cykloobousměrku* nevyhověl zejména s ohledem na bezpečnostní aspekt a opakovaně projednaný závěr dopravní komise; dodal, že návrh *napadeného opatření* byl odsouhlasen policií. Odůvodnění *napadeného opatření* označil odpůrce za dostatečné, neboť je zřejmé, jaký závěr učinil a proč. Poznamenal, že vyjádření policie je typickým a relevantním podkladem v oblasti bezpečnosti a plynulosti provozu, je vždy hodnoceno podle konkrétního obsahu s přihlédnutím k místní vědomosti o technickém stavu lokality, provozu atd. Doplnil, že *napadené opatření* neodkazuje jen na vyjádření policie, ale obsahuje i vlastní odůvodnění (doprava v klidu, parkovací režim, jednosměrné vedení provozu).
11. Podle odpůrce nebylo k závěru dopravní komise přistupováno jako k závaznému stanovisku. Konstatoval, že její usnesení může být podkladem pro úvahy odpůrce zejména tam, kde reflektuje dlouhodobé posuzování dopravních opatření v území a kde se vyjadřuje k

bezpečnostním rizikům a koncepci. *Napadené opatření* podle odpůrce neobsahuje tvrzení, že by byl kdokoli stanoviskem dopravní komise vázán, pouze vysvětluje, že obdobné připomínky byly opakovaně projednávány a dopravní komise vyjádřila zásadní nesouhlas z bezpečnostních důvodů.

12. Odpůrce zdůraznil, že české technické normy a technické podmínky nejsou právními předpisy, ale metodickými či standardizačními podklady. Jejich existence podle odpůrce nezakládá veřejné subjektivní právo na konkrétní dopravní režim. Poukázal na to, že TP 179 připouští, že protisměrný cyklistický provoz se standardně zajišťuje, nebrání-li tomu zvláštní okolnosti. V daném případě je účelem úpravy provozu vytvoření režimu dopravy v klidu s vyznačenými kolmicemi/šikmými stáními a jednosměrným vedením vozidel. Tyto prvky podle odpůrce zvyšují počet manévřů a konfliktních situací v uličním prostoru a objektivně představují okolnosti, které mohou odůvodnit konzervativnější bezpečnostní řešení. *Napadené opatření* podle odpůrce vypořádáním navrhovatelovy připomínky zřetelně sděluje, že odpůrce považuje protisměrný provoz cyklistů v jednosměrných úsecích za bezpečnostně nevhodný v kontextu dané lokality. Navrhovatelův požadavek na detailní konfrontaci každé citované normy označil odpůrce za nepřiměřený povaze a rozsahu uplatněné připomínky. Dodal, že tento požadavek by vedl k tomu, že by soud odborně přezkoumával dopravní situaci, nikoli zákonnost.
13. Podle odpůrce bylo *napadené opatření* vydáno na základě zákonného zmocnění, sleduje legitimní cíl (bezpečnost a plynulost provozu a řešení dopravy v klidu v souvislosti s novou výstavbou). Zdůraznil, že svoboda pohybu není absolutní a v dopravním prostoru je standardně a legitimně regulována dopravními pravidly a značením. Podle odpůrce *napadené opatření* nediskriminuje žádnou skupinu – jednosměrný režim je obecný dopravní nástroj a skutečnost, že cyklista musí respektovat jednosměrnost stejně jako jiné vozidlo, není nerovným přístupem v právním slova smyslu.
14. Odpůrce navrhl, aby soud návrh odmítl pro nedostatek aktivní legitimace navrhovatele nebo zamítl jako nedůvodný.

Navrhovatelova replika

15. V replice navrhovatel trval na své aktivní legitimaci. S odkazem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS, navrhovatel připomněl, že ve svém návrhu tvrdil, že jeho konkrétně označení členové bydlí v dané lokalitě a pravidelně užívají jako chodci a cyklisté komunikaci, jejíž provoz *napadené opatření* upravuje. Dále poukázal na rozsudek zdejšího soudu ze dne 8. 1. 2025, č. j. 142 A 4/2024-38, rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. 1. 2024, č. j. 63 A 7/2023-70, a rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 4. 2024, č. j. 30 A 8/2024-99.
16. Poté navrhovatel citoval vypořádání své připomínky v *napadeném opatření*. Konstatoval, že odůvodnění *napadeného opatření* nesplňuje náležitosti stanovené v § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) a vyžadované judikaturou Nejvyššího správního soudu (rozsudky ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136, ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010-169, ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008-100). Podle navrhovatele nebyla v odůvodnění posouzena jeho připomínka a své účelové zdůvodnění (doprava v klidu, parkovací režim, jednosměrné vedení provozu) odpůrce sdělil až v soudním řízení. Navrhovatel uvedl, že umístění dopravních značek nemůže být samoúčelné nebo šikanózní.

17. Podle navrhovatele je při stanovení místní úpravy provozu nutné přesvědčivě vysvětlit důvody přijatého řešení, aby byla zřejmá legitimita a zákonem předvídaný smysl umístění dopravního značení. Zdůraznil, že odůvodnění *napadeného opatření* jen přebírá obsah žádosti a neobsahuje vlastní konkrétní zhodnocení splnění zákonných podmínek a možných kolidujících zájmů. S odkazem na rozsudky Krajského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2025, č. j. 37 A 6/2023-81, a Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2023, č. j. 3 A 77/2023-57, a ze dne 24. 10. 2022, č. j. 18 A 58/2022-47, navrhovatel konstatoval, že odpůrce musí vzít v potaz i technické podmínky či technické normy, na které navrhovatel odkázal, případně náležitě zdůvodnit, proč tak neučinil. To se však podle navrhovatele v nyní řešené věci nestalo.
18. Navrhovatel podotkl, že v *napadeném opatření* zcela chybí test proporcionality. Dodal, že *napadené opatření* diskriminuje cyklisty, aniž by to bylo řádně zdůvodněno. Připomněl, že téměř polovina vozovky v ulici Lomená se vyhrazuje pro parkování automobilů (parkoviště pro jízdní kola není zřízeno) a jednosměrný provoz je stanovován jen za účelem parkování automobilů. Podle navrhovatele je tomu tak navzdory skutečnosti, že šířkové parametry vozovky umožňují *cykloobousměrku*. Zdůraznil, že v ulici Lomená se zřizují pouze podélná parkovací stání, nikoli kolmá a šikmá, jak tvrdil ve vyjádření odpůrce. Kolmá a šikmá stání se podle navrhovatele zřizují ve vnitrobloku, kde by *cykloobousměrka* neměla význam. Navrhovatel uzavřel, že z uvedených důvodů nelze *napadené opatření* považovat za proporcionální ve vztahu k cyklistům.

Odpůrcova duplika

19. V duplice odpůrce poukázal na nález Ústavního soudu ze dne 30. 5. 2014, sp. zn. I. ÚS 59/14, a konstatoval, že aktivní legitimize spolku nemůže být bez hranic; odvozuje se od místního vztahu k *napadenému opatření*. Judikatura Nejvyššího správního soudu pak připouští dotčení práv členů spolku na příznivé životní prostředí. O takový případ však podle odpůrce nejde. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2015, č. j. 1 As 13/2015-295, odpůrce zdůraznil, že hranicí dotčení práv je lokální prvek. Ten podle odpůrce nemůže být v případě spolku sídlícího v Praze dán. Odpůrce upozornil na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2025, č. j. 8 As 266/2024-47, podle kterého není k podání návrhu aktivně procesně legitimován navrhovatel, který je sice obyvatelem daného územního celku, ale jehož bydliště se nachází ve větší vzdálenosti od místa regulace a který k němu nemá žádnou bližší vazbu.
20. Odpůrce připomněl, že navrhovatel má jednoho člena z Teplic (vzdálenost 35 km) a jednoho z Duchcova (vzdálenost 25 km). Další čtyři členové jsou sice z Mostu, ale bydlí ve vzdálenosti jednoho až čtyř kilometrů od ulice Lomená (1,2 km, 2,2 km, 2,7 km a 3,6 km) a bližší vztah k lokalitě není ani předmětem navrhovatelových tvrzení. Odpůrce uzavřel, že navrhovatel není aktivně procesně legitimován, neboť není dotčeno jeho vlastnické právo, jeho právo na příznivé životní prostředí ani jeho právo svobodně podnikat.
21. Podle odpůrce musejí věcné legitimační důvody vycházet z předmětu činnosti spolku; k tomu odkázal na nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 59/14. Poznamenal, že zapsaným předmětem činnosti navrhovatele je vydávání letáčků, publikací, podpora územního rozvoje, reklamní a propagační činnost, kultivace veřejného prostoru, ochrana veřejného zájmu, jednání s orgány státní správy a samosprávy v zájmu účelu spolku, vzdělávací programy a aktivity. Takto vymezený předmět činnosti podle odpůrce nezakládá žádná veřejná subjektivní práva, jež by mohla být *napadeným opatřením* dotčena.

22. Odpůrce zmínil rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2017, č. j. 3 As 126/2016-38, s tím, že je třeba vždy posoudit, zda spolek neuplatňuje práva šikanózně. Připomněl, že navrhovatel se ve věci sp. zn. 142 A 4/2024 domáhal zrušení místní úpravy provozu v Teplicích, ačkoli tam má jen jednoho člena, který se nyní cítí být dotčen místní úpravou v 35 km vzdálené ulici Lomená v Mostě. Stejně tak se cítí být touto místní úpravou dotčen další člen navrhovatele z 25 km vzdáleného Duchcova. Podle odpůrce je proto návrh v nyní řešené věci šikanózní.
23. K „*snad neobratným*“ formulacím při vypořádání navrhovatelových námitek (*myšleno patrně připomínek, pozn. soudu*) odpůrce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2015, č. j. 7 As 99/2014-33. Uvedl, že při přezkumu nelze hodnotit izolovaně pouze přezkoumatelnost, je třeba hodnotit i věcnou správnost odůvodnění jako celku.

Posouzení věci soudem

24. Soud předesílá, že ve věci není sporu o pasivní legitimaci odpůrce, který *napadené opatření* vydal.
25. Na rozdíl od odpůrce nemá soud pochybnosti ani o aktivní procesní legitimaci navrhovatele. Ten v souladu s § 101a odst. 1 s. ř. s. tvrdí, že byl *napadeným opatřením* zkrácen na svých právech. Navrhovatel je spolkem, který se podle svého tvrzení zabývá podporou bezmotorové dopravy. Z údajů spolkového rejstříku vyplývá, že účelem tohoto spolku je podpora a rozvoj dopravní infrastruktury pro udržitelnou dopravu a také podpora sportovního využití veřejnosti. Předmětem jeho činnosti je pak mimo jiné jednání s orgány státní správy a samosprávy v zájmu účelu spolku.
26. V návrhu označení členové navrhovatele (kteří nejsou jeho jedinými členy, jak se patrně domnívá odpůrce) chodí pěšky a jezdí na kole přes místa, jichž se *napadené opatření* dotýká. Vzdálenost bydliště čtyř navrhovatelových členů od ulice Lomená je menší než čtyři kilometry, což je z pohledu jízdy na kole vskutku blízko. Odpůrcem zdůrazňovaný lokální prvek má proto soud za prokázaný. Navrhovatel dále podal připomínku k návrhu *napadeného opatření*.
27. Ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2018, č. j. 10 As 336/2017-46, je tedy navrhovatel aktivně procesně legitimován k podání tohoto návrhu. Odkazuje-li odpůrce na nález Ústavního soudu ze dne 30. 5. 2014, sp. zn. I. ÚS 59/14, zdejší soud podotýká, že podle zmíněného nálezu stačí, že místní vztah k *napadenému opatření* mají členové spolku, což bylo v nyní řešené věci splněno. Není proto podstatné, že navrhovatel sídlí v Praze.
28. Odpůrce se odvolával také na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2025, č. j. 8 As 266/2024-47. V něm se Nejvyšší správní soud zabýval případem stěžovatele, který svou aktivní procesní legitimaci dovozoval z toho, že místní úpravou dotčená Nerudova ulice v Praze 1 je jednou z nejvíce frekventovaných ulic vedoucích k Pražskému hradu a že jakožto obyvatel Prahy využívá chodník při procházkách centrem Prahy. Nejvyšší správní soud vycházel z toho, že stěžovatel bydlí ve vzdálenosti 6 km pěšky a 8 km jízdy vozidlem od Nerudovy ulice, a s ohledem na stěžovatelova tvrzení dospěl k závěru, že dotčení jeho práv není myslitelné. Situace v nyní řešené věci je však odlišná. Navrhovatel totiž tvrdí, že konkrétních šest jeho členů využívá ulici Lomená při dopravě v Mostě a že tudíž jezdí na kole. Pouhé volnočasové procházky nepochybně nelze srovnávat s užíváním komunikace při dopravě po městě. Navíc je obecně známou skutečností, že na kole se snáz překonávají

větší vzdálenosti než pěšky. Mostečtí členové navrhovatele bydlí, jak uvedl sám odpůrce, ve vzdálenosti 1,2 km, 2,2 km, 2,7 km a 3,6 km od místa regulace, což je s ohledem na užitý dopravní prostředek (kolo) poměrně malá vzdálenost, která postačuje k založení místního vztahu (jejich i navrhovatelova) k *napadenému opatření*. Ani z odpůrcem uvedeného rozsudku č. j. 8 As 266/2024-47 proto nelze dovodit, že by v nyní řešené věci navrhovateli chyběla aktivní procesní legitimace.

29. Soud nepřisvědčil ani odpůrcovu názoru o šikanózním charakteru návrhu. Pouhá skutečnost, že navrhovatel podává podobné návrhy ve vztahu k místním úpravám provozu v různých městech, ještě neznamená, že tak činí šikanózně. Jde naopak o logický projev toho, k jakému účelu byl daný spolek zřízen a že sdružuje členy z různých měst a obcí. Jak již soud zmínil výše, navrhovatel se zabývá podporou bezmotorové dopravy, resp. jeho účelem je podpora a rozvoj dopravní infrastruktury pro udržitelnou dopravu a podpora sportovního vyžití veřejnosti. V návrhu v nyní řešené věci označil šest členů, kteří podle navrhovatelových tvrzení užívají ulici Lomená v Mostě k jízdě na kole, tedy mají k danému místu relevantní vztah. Není přitom podstatné, že jeden z těchto členů je z Teplic a jeden z Duchcova, neboť vztah k lokalitě je přinejmenším u zbývajících čtyř označených členů jednoznačný. Pro úplnost soud poznamenává, že v návrhu ve věci sp. zn. 142 A 4/2024 navrhovatel označil šest svých členů s bydlištěm v Teplicích, přičemž pouze jeden je totožný se členy vyjmenovanými v návrhu v nyní řešené věci. Soud zároveň nespatřuje nic podezřelého, nepravděpodobného či jakkoli šikanózního v tom, že cyklista z Teplic jezdí na kole do Mostu.
30. Směrem k navrhovateli soud zdůrazňuje, že soudní řízení ve správním soudnictví je ovládáno zásadou koncentrace. Podle § 101b odst. 2 věty druhé s. ř. s. platí, že obsahuje-li návrh návrhové body, *nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na dosud nenapadené části opatření obecné povahy nebo jej rozšiřovat o další návrhové body*. V případě po procesní stránce perfektního návrhu, jaký byl podán i v nyní řešené věci, je tedy pozdější uplatňování dalších návrhových bodů, které nejsou jen rozhojněním či upřesněním v návrhu uplatněné argumentace, zcela vyloučeno. Soud se proto může věcně zabývat jen těmi návrhovými body, které byly řádně uplatněny v samotném návrhu. Projednání později uplatněných návrhových bodů by znamenalo nepřípustné porušení principu koncentrace řízení (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2012, č. j. 6 AOs 2/2012-27, nebo ze dne 23. 4. 2015, č. j. 10 As 96/2014-62). Z těchto důvodů soud nemohl přihlížet k návrhovým bodům, které navrhovatel nově uplatnil až v replice, tj. po nastoupení účinků koncentrace řízení spojených s podáním procesně perfektního návrhu.
31. Navrhovatel až v replice konstatoval, že umístění dopravních značek nemůže být samoučelné nebo šikanózní a že *napadené opatření* diskriminuje cyklisty a je vůči nim neproporcionální, aniž by to bylo řádně zdůvodněno. Těmito novými námitkami, které nebyly obsaženy v samotném návrhu, se soud s ohledem na výše popsanou zásadu koncentrace řízení nezabýval.
32. Dále soud navrhovateli připomíná, že návrh na zrušení opatření obecné povahy není žalobou ve veřejném zájmu a navrhovatel může prostřednictvím takového návrhu chránit (uplatňovat) pouze svá vlastní práva. Navrhovateli tedy nepřísluší dovolávat se práv jiných uživatelů dané komunikace.
33. Před vypořádáním jednotlivých návrhových bodů považuje soud za potřebné připomenout podstatu *napadeného opatření*, které stanovuje místní úpravu provozu na pozemních

komunikacích. Jedná se o opatření obecné povahy vydané na základě § 77 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), (dále jen „zákon o silničním provozu“). Podle první věty tohoto ustanovení platí, že *místní a přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích stanoví příslušný správní orgán opatřením obecné povahy, jde-li o světelné signály, příkazové a zákazové dopravní značky, dopravní značky upravující přednost a dodatkové tabulky k nim nebo jiné dopravní značky ukládající účastníkovi silničního provozu povinnosti odchylné od obecné úpravy provozu na pozemních komunikacích.*

34. V nyní řešené věci jde o nové svislé a vodorovné dopravní značení v ulici Lomená v Mostě, které zavádí mimo jiné jednosměrný provoz a upravuje režim parkování. Tyto dopravní značky informují účastníky silničního provozu o povinnostech stanovených odchylně od obecné úpravy provozu na pozemních komunikacích, tudíž bylo namístě stanovit místní úpravu provozu formou opatření obecné povahy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2022, č. j. 6 As 313/2021-44).
35. Nejprve se soud zabýval namítanou nepřezkoumatelností *napadeného opatření*, a to zejména z pohledu vypořádání návrhových připomínek.
36. Podle § 172 odst. 4 správního řádu platí, že *k návrhu opatření obecné povahy může kdokoli, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, uplatnit u správního orgánu písemné připomínky nebo na veřejném projednání ústní připomínky. Správní orgán je povinen se připomínkami zabývat jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění.*
37. Z § 173 odst. 1 správního řádu vyplývá, že opatření obecné povahy musí obsahovat odůvodnění. Podle § 174 odst. 1 správního řádu *pro řízení podle této části* (část šestá správního řádu) *platí obdobně ustanovení části první a přiměřeně ustanovení části druhé.* Přiměřeně tedy lze použít i § 68 odst. 3 správního řádu, jehož první věta stanoví, že *v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*
38. Nejvyšší správní soud dlouhodobě zastává názor, že odůvodnění opatření obecné povahy musí obsahovat důvody výroku, podklady pro jeho vydání a také úvahy, jimiž se odpůrce řídil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136, č. 1795/2009 Sb. NSS). V rozsudku ze dne 13. 6. 2018, č. j. 3 As 112/2016-37, č. 3771/2018 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud uvedl, že *„v zásadě lze tedy na odůvodnění opatření obecné povahy přiměřeně vztáhnout požadavky vyplývající z ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu způsobem, který zajistí jeho přezkoumatelnost, coby obecný požadavek na kvalitu správních aktů (srov. rozsudek tohoto soudu ze dne 22. 12. 2011, č. j. 8 Ao 6/2011-87, č. 2741/2013 Sb. NSS)“.* Těmto požadavkům odpůrce nedostál, neboť na některé podstatné aspekty návrhové připomínky vůbec nereagoval.
39. Navrhovatel ve své připomínce k návrhu *napadeného opatření* mimo jiné žádal o zachování obousměrného provozu cyklistů. Konstatoval, že jednosměrný provoz bez povolení obousměrné jízdy cyklistů je v rozporu s bezpečností provozu, neboť nutí cyklisty jezdit delší trasou, přes více křižovatek, zhoršuje prostupnost území a je v rozporu s obecným užitím veřejných komunikací a s veřejným zájmem. Podotkl, že povolení jízdy cyklistů v obou směrech na komunikaci, která je širší než tři metry, je v souladu s platnými normami a technickými předpisy (ČSN 73 6110, TP 179). Podle navrhovatele bylo zahraničními i

českými studiemi prokázáno, že legální obousměrná jízda cyklistů v jinak jednosměrných úsecích je bezpečnější než jízda ve stejném směru s ostatní dopravou. Poznamenal, že zjednosměrnění provozu s sebou nese i menší obezřetnost řidičů a vyšší dosahované rychlosti. Podle navrhovatele je proto sporné, zda může dojít aspoň částečně ke zlepšení bezpečnosti provozu, jak předpokládá návrh *napadeného opatření*. Dále odpůrce citoval z normy ČSN 73 6110, že trasy pro cyklisty mají být zřizovány všude, kde to prostorové podmínky místních komunikací umožní. Zdůraznil potřebu podporovat cyklistickou dopravu (TP 132) a konstatoval, že podle Státní koncepce aktivní a městské mobility 2021-2030 *cykloobousměrky* napomáhají zvýšení významu aktivní mobility. Poukázal na konkrétní soudní rozhodnutí, která zrušila opatření obecné povahy, jež nevyhověla připomínce požadující *cykloobousměrky*. Návrh *napadeného opatření* podle navrhovatele upřednostňuje dopravu auty, kterým tolik nevadí prodloužení jízdních tras; chodce a cyklisty nezohledňuje vůbec. Navrhovatel upozornil na to, že průjezdná šířka komunikace má být 3,9 metru, tedy není důvod k omezování průjezdu cyklistů a plně postačí zjednosměrnit ulici jen pro automobily. Uzavřel, že návrh *napadeného opatření* obsahuje odůvodnění použitelné pro jakoukoli značku kdekoli, zatímco zhoršuje bezpečnost a atraktivitu jízdy na kole a nerespektuje ČSN 73 6110, TP 103 a TP 179.

40. Na takto obsáhlou připomínku odpůrce reagoval prakticky jen odkazem na závěry dopravní komise, které v odůvodnění *napadeného opatření* uvedl hned dvakrát. Konstatoval, že obdobnými připomínkami na zachování obousměrného provozu cyklistů v rámci jednosměrných pozemních komunikací v Mostě se opakovaně zabývala dopravní komise, která se zavedením protisměrného pohybu cyklistů na jednosměrných pozemních komunikacích zásadně nesouhlasí, a to především z důvodu bezpečnosti cyklistů, řidičů a dalších účastníků silničního provozu. Poté odpůrce shrnul, že připomínce nevyhověl především s ohledem na usnesení dopravní komise.
41. Další části odůvodnění *napadeného opatření* se již týkají přímo přijaté úpravy a ve vztahu k navrhovatelově připomínce z nich nelze nic dovodit. Odpůrce totiž dále uvedl jen obecnou proklamaci, že místní úprava přispěje k zajištění bezpečnosti a plynulosti dopravy v rámci nově budovaných bytových domů, se současným zkapacitněním parkování pro stávající místní obyvatele. Tvrdil, že provedl test proporcionality nově navrhované místní úpravy provozu se závěrem, že se jedná o řešení, které efektivně řeší vybudování nových bytových domů v dotčené části města, požadovaný účel místní úpravy provozu nelze lépe dosáhnout jiným legislativním prostředkem, zvolené řešení představuje nejmenší možný zásah do práv dotčených osob a následek místní úpravy provozu je zcela úměrný sledovanému cíli. Dále poukázal na souhlasné vyjádření policie.
42. Soud zdůrazňuje, že před účinností *napadeného opatření* byla ulice Lomená obousměrná pro všechna vozidla i jízdní kola. Navrhovatelem uplatněný požadavek na zachování obousměrného provozu pro cyklisty tudíž nijak nevybočuje z předmětu daného řízení. Bylo proto povinností odpůrce na navrhovatelovu připomínku náležitě reagovat.
43. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 3. 2024, č. j. 5 As 318/2022-39, odpůrce „měl přezkoumatelným způsobem odůvodnit zvolenou regulaci z hlediska zájmů všech účastníků silničního provozu. Navrhovatelka má jako účastník silničního provozu právo na to, aby dopravní značky, které musí při pohybu na veřejných komunikacích v okolí svého bydliště dodržovat, byly umístěny v souladu s § 78 odst. 2 zákona o silničním provozu, podle něhož se dopravní značky „smějí užívat jen v takovém rozsahu a takovým způsobem, jak to nezbytně vyžaduje bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích nebo jiný důležitý veřejný

zájem a jejich umístění bylo racionální a opodstatněné některým z uvedených legitimních důvodů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008-100, č. 1794/2009 Sb. NSS, či ze dne 23. 5. 2018, č. j. 10 As 336/2017-46). Současně má právo na to, aby byly vypořádány uplatněné připomínky“.

44. Připomínka, v níž se navrhovatel s odkazem na technické normy, technické podmínky, judikaturu správních soudů a poměry v dané lokalitě domáhal zachování obousměrného provozu cyklistů, byla z hlediska předmětu *napadeného opatření* relevantní. Odpůrce byl povinen odůvodnit, proč nelze připomínce vyhovět a umožnit obousměrný provoz cyklistů. V tomto případě se ovšem odpůrce, který k tomu má být odborně vybaven, věcně nevypořádal s podstatnou částí navrhovatelovy argumentace uplatněné v připomínce ve prospěch umožnění vjezdu cyklistům v protisměru do nově jednosměrné ulice Lomená. Odbornou úvahu, proč přes navrhovatelem předestřené argumenty (dostatečná šířka komunikace, potřeba podporovat cyklistickou dopravu, skutečnost, že technické normy a technické podmínky s *cykloobousměrkami* počítají, apod.) nemá být umožněn obousměrný provoz cyklistů, přitom mělo poskytnout primárně *napadené opatření*. Soud je proto shledal nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 101b odst. 4 téhož zákona.
45. Odpůrce sice v odůvodnění *napadeného opatření* poukázal na závěry dopravní komise, které ovšem rozhodně nebyly pro odpůrce závazné a nebyly ani nijak odůvodněné. Prostý nesouhlas dopravní komise, jejíž odborná kompetence je přinejmenším sporná, není dostatečným důvodem pro nevyhovění připomínce a odmítnutí obousměrného provozu cyklistů. Odpůrce rovněž nevysvětlil, z jakého důvodu se názorem dopravní komise řídil, ačkoli pro něj nebyl jakkoli závazný. Soud proto nesdílí odpůrcův názor, že vypořádání navrhovatelových připomínek bylo jen formulačně neobratné, a trvá na tom, že bylo zcela nedostatečné. Odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2015, č. j. 7 As 99/2014-33, pokládá zdejší soud za nepřípadný.
46. Své tvrzení, že protisměrný provoz cyklistů v jednosměrných úsecích považuje za bezpečnostně nevhodný v kontextu dané lokality, odpůrce v odůvodnění *napadeného opatření* neuvedl. Toto tvrzení navíc nemá žádnou oporu v podkladech založených ve spisové dokumentaci. Soud nepřehlédl, že ani odpůrcem zmiňované usnesení dopravní komise není součástí spisové dokumentace. V tomto ohledu nemá skutkový stav, který vzal odpůrce za základ *napadeného opatření*, oporu v podkladech, z nichž odpůrce vycházel. To představuje podstatnou vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 101b odst. 4 téhož zákona.
47. Pokud odpůrce poukazuje na vyjádření policie, soud zdůrazňuje, že policie v něm souhlasila s navrhovanou místní úpravou provozu s lakonickým zdůvodněním, že odpovídá obecným požadavkům na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. O navrhovatelem požadovaném zachování obousměrného provozu cyklistů není ve vyjádření policie ani zmínka. Není tedy patrné, že by se policie zabývala i navrhovatelem předestřenou možností zachování obousměrného provozu cyklistů, resp. že by s ní nesouhlasila a z jakého důvodu.
48. Soud samozřejmě připouští, že v některých případech by obousměrný provoz cyklistů v jinak jednosměrné ulici mohl být rizikový a negativně ovlivňovat bezpečnost silničního provozu. Odpůrce se však otázkou bezpečnosti v poměrech dané lokality vůbec nezabýval a nijak nereagoval ani na navrhovatelovy argumenty o dostatečné průjezdné šířce komunikace

a větší bezpečnosti pro cyklisty v důsledku větší obezřetnosti řidičů. Soud tím nikterak nehodnotí, zda bylo namístě obousměrný provoz cyklistů umožnit, pouze poukazuje na nedostatečnost odůvodnění *napadeného opatření*, které nemůže ve světle navrhovatelovy připomínky a požadavků plynoucích z § 78 zákona o silničním provozu obstat.

49. Na rozdíl od odpůrce neshledal soud důvod k pochybnostem o aktivní věcné legitimaci navrhovatele. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení ze dne 29. 5. 2019, č. j. 2 As 187/2017-264, č. 3903/2019 Sb. NSS., vyslovil, že „*aktivní věcná legitimace navrhovatele v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy je dána, pokud soud dospěje ke skutkovému a právnímu závěru o skutečném vztahu úpravy obsažené v napadené části opatření obecné povahy a právní sféry navrhovatele a zároveň o podstatné nezákonnosti napadené regulace obsažené v opatření obecné povahy posuzované z hlediska kompetenčních, procesních i hmotněprávních předpisů (§ 101a odst. 1 věta první a § 101d odst. 2 věta první s. ř. s.)*“. Z uvedeného vyplývá, že navrhovatel bude aktivně věcně legitimován (jeho návrh bude důvodný), existuje-li vztah příčinné souvislosti mezi úpravou stanovenou opatřením obecné povahy a právní sférou navrhovatele a je-li zároveň dán důvod pro jeho zrušení. Taková situace v nyní řešené věci nastala. Právní sféra navrhovatele totiž byla dotčena přinejmenším tím, že odpůrce řádně nevypořádal jím uplatněnou připomínku, čímž způsobil nepřezkoumatelnost *napadeného opatření* pro nedostatek důvodů.
50. S ohledem na výše uvedené soud *napadené opatření* podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. ve spojení s § 101b odst. 4 téhož zákona pro vady řízení zrušil.
51. Soud zároveň zdůrazňuje, že opakované změny místní úpravy silničního provozu vnímá jako velmi nežádoucí, a proto považuje za vhodné poskytnout odpůrci čas k tomu, aby mohl případně opatření obecné povahy vydat znovu, a to s náležitým odůvodněním a na základě dostatečných podkladů. Soud proto *napadené opatření* zrušil až uplynutím devadesáti dnů od právní moci tohoto rozsudku, aby mohl odpůrce svá pochybení napravit a po doplnění podkladů rozhodnout, zda bude ulice Lomená nadále plně jednosměrná, nebo jednosměrná s obousměrným provozem cyklistů. Tím ovšem soud nijak nepředjímá, k jakým závěrům odpůrce v dalším řízení dospěje.
52. Navrhovatelem požadované dokazování (statutem a jednacím řádem dopravní komise, zápisem z jednání dopravní komise ze dne 6. 1. 2025 včetně přílohy č. 2 a vyřízením žádosti o informace ze dne 2. 12. 2025) soud neprovedl, neboť nesměřovalo k prokázání skutečností potřebných pro rozhodnutí v této věci. Pro závěr o nepřezkoumatelnosti *napadeného opatření* pro nedostatek důvodů a o nedostacích spisové dokumentace soud navržené dokazování vůbec nepotřeboval.
53. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Odpůrce neměl ve věci úspěch, tudíž mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Navrhovateli, který byl v řízení úspěšný, soud přiznal náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 20 210 Kč. Náklady řízení tvoří zaplacený soudní poplatek za návrh ve výši 5 000 Kč a náklady za právní zastoupení, tj. odměna a náhrada hotových výdajů navrhovatelovy zástupkyně. Výše odměny a náhrady vychází z vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, (dále jen „advokátní tarif“). Navrhovatelova zástupkyně učinila tři úkony právní služby [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu; podání návrhu – § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu; podání repliky – § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za tyto úkony jí podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 bodem 5 a § 9 odst. 5 advokátního tarifu náleží odměna 13 860 Kč (3 x 4 620

Kč) a podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 1 350 Kč (3 x 450 Kč).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 2. března 2026

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.